Ч. 22. Неділя 28 січня (10 лютого) 1901. Рік XI.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годинї по полудни.

Редакция і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенем оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в агенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Староствах на провинциї:

на цїлий рік К.	4·80
на пів року „	2·40
на чверть року „	1·20
місячно . . „	—·40

Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:

на цїлий рік К.	10·80
на пів року „	5·40
на чверть року „	2·70
місячно . . „	—·90

Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

(Вибір нової президиї палати. — Бурливі засїданя в угорскім соймі. — З полудневої Африки).

Вчерашнє засїданє палати послів з причини нарад ріжних клюбів розпочало ся аж по дванайцятій годинї в полудне замість о годинї 11. Розпочато верифікацию виборів на основі рефератів відділів. Відтак др. Вайґель заявив, що позаяк предсїдателї клюбів сказали єму, що бажають аби безусловно нинї переведено вибір президиї, а ще перед тим мусять відбути ся довірочні наради, відкладає засїданє на три години. На тім наради перервано і назначено слїдуюче засїданє на 4-ту годину по полудни.

О годинї 4-ій отворив др. Вайґель на ново засїданє і зарядив вибір президента палати. Голосовано картками, секретар викликувавназвиска поодиноких послів, по чім перервано засїданє для переведеня скрутиниї. Вислїд скрутиниї оголошений відтак, так представляє ся: Голосувало 374, віддано 14 білих карток, отже важних голосів було 360; абсолютна більшість 181. Ґр. Маврикий Феттер фон дер Лїліє одержав 344 голосів і вибраний президентом палати. Др. Вайґель подякувавши палатї за дотеперішнє підпиранє его в урядї президента, віддав провід нарад ґр. Феттерови. Ґр. Феттер подякував за вибір, обіцяв що буде вести себе все безсторонно і справедливо для всїх послів сторонництв, просив аби палата улекшила єму его задачу і візвав послів до згідної і пильної працї в парляментї для добра держави і заступлених в палатї народів. Відтак зарядив вибір першого віцепрезидента. Голосувало 328 послів, а з того віддано 87 карток білих, так що важних голосів було 241. Першим віцепрезидентом вибрано дра Прадого. При виборі другого віцепрезидента віддано 304 голосів, з чого 92 було неважних. Другим віцепрезидентом вибрано Молодочеха дра Жачка 209 голосами. По виборі секретарів замкнув ґр. Феттер засїданє і назначив слїдуюче на второк перед полуднем. На дневнім порядку того засїданя буде вибір комісий: леґітимацийної, посольскої ненарушимости і петицийної.

На вчерашнїм засїданю угорского сойму прийшло до великого заколоту, коли опозицийний посол Ендрей почав дуже остро промавляти про виборчі події в Марош Вашаргелї, де прийшло до такої бійки, що жандарми мусїли зробити ужиток з оружия, і убили трех селян, а чотирох тяжко покалїчили. Він зажадав слїдства а також кари для жупана. Мінїстер Сель відповів, що строге слїдство вже заряджено і що по переведеню єго подасть вислїд до відомости сойму. Жадав, аби сойм не ухваляв нічого в тій справі, доки правительство не розслїдить єї. Тої заяви не хотїла скрайна лївиця приймити до відомости, і зробила таку бучу, що президент палати мусїв перервати засїданє. Опозицийні посли заявили, що доки справа в Марош Вашаргелї не буде полагоджена, они не допустять до ніяких нарад в палатї.

Льорд Кіченер доносить з Преториї: Девет находить ся тепер на північ від Смітфільду в Оранї. Відділи англійских войск старають ся окружити єго. Ґен. Ветуан доносить, що під Фрайбурґом розігнав ворога і забрав єму кілька возів з поживою. Відділ Френча стоїть під Ермельо. — Бюро Райтера доносить з Капштадту, що там лучили ся два случаї джуми. Однако єсть надїя, що пошесть не розширить ся. Боять ся, аби пошесть не дістала ся до войска.

Новинки.

Львів дня 9 лютого 1901.

— **Іменованя.** С. В. Цїсар іменував директора мужеской семинариї учительской в Сокали Івана Матієва, краєвим інспектором шкільним, а п. Мінїстер просьвіти зачислив его до рады шкільної краєвої.

— **Ц. к. краєва Рада шкільна** іменувала: о. Едварда Сочка заступником катихита для V. ґімназиї у Львові; Ант. Скульского старшим учителем 5-кл. школи муж. в Буську, Стефанію Маликівну молодшою учителькою 2-кл. школи в Борщовичах; іменувала управителями 2-кл. шкіл: Андрея Шлемка в Черепелици, Вінк. Шаха в Габарівцї, Павла Меленя в Кривім, а учителями 1-кл. шкіл: Никол. Лазаревича в Печарнїй, Марию Кляйнберґерову в Мужилові; перенесла Вас. Залеского

15)

ФІРМА ДЖІРДЛЬСТОН

(З англїйского — Конана Дойлї).

(Дальше).

На кельнерів, в добре звістнім ресторанї Нельзона, зробило то дивне вражінє, коли ті оба гості виходили з так незвичайно поважним лицем, і в такий не конче чемний спосіб. — C'est la froideur Anglaise! [1]) — відозвав ся малий Альфонс Лефанї до свого земляка, підчас коли перестали накривати столи, щоби придивити ся сїй подїї. Але нїякий з них не добачив того, що той сильний пан, котрий ішов з заду, з вложеною поза сурдут рукою, держав ще в нїй брунатну ручку пістолєта.

Коло дверий стояла дорожка, і майор Клюттербук всів до неї.

— Чуєте Джірдльстон, — сказав він, коли сей послїдний споглядав зажурений на улицю — нехай то буде для Вас наукою. Не зачіпайте чоловіка, скоро не знаєте, чи він не має якої зброї при собі.

Езра дивив ся і дальше у воздух і не чув замітки свого давного товариша.

— І ще одно! — сказав майор. — Ви не повинні нїколи приймати за певну річ, що кождий чоловік, з котрим зійдете ся, такий самий великий злодій, як Ви.

[1]) Читай: „Се ля фроадер анґлес“, значить: „То англїйска холоднокровність“.

Молодий купець глянув сердито на него і пустив ся відходити, але пан з дорожки виставив свою руку і задержав єго.

— Ще одно слово! сказав він. — Не бійте ся нїколи пістолєта, коли Ви не певні того, що він набитий. Мій не був набитий. Поганяй, візнику! — З тим кінцевим ефектом поїхав майор з тою кріпкою постановою не виходити нїколи на улицю без набитого пістолєта в кишени.

13.

У Філїмор Ґарден, де мешкали Дінсдалї, була велика радість з того, що Тома заручив ся, бо обоє старі дуже любили Кеті — „нашу Кеті“, як они бувало називали гордо молоду дївчину. Лїкар був зразу нерад з того, що мусить ту справу держати в тайнї перед Джірдльстоном. Але коли трохи подумав, переконав ся, що через порозумінє з ним не зискало би ся нїчого, підчас коли житє Кеті через той час, в якім она мусїла ще перебувати у него, було би зноснїйше, доки би він не знав нїчого. Обоє залюблені видїли ся в тім часї лиш дуже рідко, а Том потішав ся лиш тою гадкою, що з кождим днем, який минав, був близший тої пори, коли не буде вже потребувати таїти ся і боятн ся. Був найщасливійшим чоловіком в Льондонї. Єго мати аж не могла натїшити ся, що він в так добрім гуморі, але єго батько не конче був вдоволений.

— З хлопчиска не буде нїчого! — говорив він сам до себе. — Не бере ся до нїякої роботи. Занадто єму добре. Треба щоби він до чогось взяв ся.

Отже одного дня по снїданю закликав доктор свого сина до своєї комнати. Там закурив собі люльку на довгім вишневім цибуси, як то звичайно робив по обідї, і через хвильку курив мовчки.

— Треба, хлопче, щоби ти до чогось взяв ся і не дурів — сказав він наконець коротко.

— Я готов до всего, тату, але сам не знаю, до чого би менї найлїпше взяти ся.

— Насамперед, що ти о тім думаєш? — спитав доктор борзо, подаючи синови якийсь лист. Той отворив єго і читав:

Поважаний Пане!

Син мій казав менї, що Ваш син покинув медицину, і що Ви ще самі не знаєте, до чого він має взяти ся. Я мав вже від давна намір, пошукати собі якогось молодого чоловіка, котрий би вступив до моєї торговлї і поміг менї на старі лїта займати ся дїлом. Езра напирає на мене, щоби я написав до Вас і предложив Вам віддати єго до нас. Коли він має охоту до торговлї, то ми будемо дуже радо помагати і єму всякими способами. Розуміє ся, що він мусїв би набути якусь пайку в підприємстві, до чого треба би сїм тисячів фунтів, котрі би приносили єму пять процент. Як би він ті проценти уміщав в інтересі і часть зиску уживав також на підприємство, то міг би з часом набути на власність значну часть підприємства. Скоро би він під тими услівями хотїв вступити, то ми не були би тому противні,

учителя одноклясової школи в Увислі, в тім самім характері службовім до школи в Суходолі.

— **Зелізниця Львів-Винники.** На оногдашнім засіданю львівскої ради міскої обговорювано справу будови зелізниці зі Львова до Винник і ухвалено такі внесеня: а) треба пригадати правительству ухвалу сойму з 25 цьвітня 1900 р., котрою взиває ся правительство, щоби оно розважило будову зелізниці Львів-Винники-Перемишляни-Бережани, б) заявити ся рішучо против проектованого шляху Підзамче-Кривчичі-Лисеничі (Яловець)-Винники, а зазначити, що громада м. Львова могла би піднирати лише проект будови шляху: головний дворець-черновецкий шлях Персенківка, личаківска рогачка-Яловець-Винники-Перемишляни з тим рішучим застереженєм, що зелізничий дворець стане коло личаківскої рогачки. Рада міска призволяє також спілці Лубеньский і Берґрін побудовати бічний шлях личаківска рогачка-Кривчичі.

— **Місто Відень** після тимчасових обчислень сегорічної конскрипциї, числить 1.635.647 мешканців, о 293.750 більше, як в році 1890.

— **З Каменецкого** пишуть: В неділю дня 3-го с. м. відбуло ся заходами пароха о. Гаруха отворене читальнї „Просьвіти" з крамницею в Грабовій повіта каменецкого. Отворене відбуло ся величаво в присутности множества селян і численної духовної і сьвітскої інтеліґенциї. На разї вписало ся до читальнї около 100 членів.

— **Бюро праці** має бути засноване, на взір львівского, при маґістратї в Станиславові. Радник станиславівского маґістрату п. Вержейский виїхав до Львова, щоби запізнати ся з орґанізациєю істнуючого вже тут такого бюра.

— **Дурисьвіти еміґрацийні.** Перед кількома днями арештовано в Новім Торзї Марию Щербовску і єї сина Альбіна за те, що вихваляючи перед селянами велике щасте, яке їх жде в Америцї, наклонювали їх до еміґрациї, а за пораду казали собі добре платити. Другий син Щербовскої, Кароль, розлючений на тих, що причинились до арештованя его матери і брата, взявши револьвер і боксер, напав на ринку на паробка, котрий фірманив увязненим в їх подорожах по селах для туманеня народу, та своїми зізнанями причинив ся до викритя їх обманьств, і розбив ему боксером голову, а сам почав утїкати. Але товпа народу дігнала его, а хотяй він добув револьвера, не було часу на оборону, бо розлючені міщани, спіймавши его в свої руки, відобрали ему револьвер і добре его набили, так, що ледве удалось жандарам вирвати его з рук міщан і завести до арешту.

— **Трійнята.** Марія Косарска, жена коваля в Менджихові, повіта Домброва, в західній Галичинї, мати одної доньки і трох синів, породила дня 21 січня с. р. ще трох синів, перший Адам, прийшов на сьвіт рано, другий Іван в полудне, а третий Михайло вечером того самого дня. Хлопцї суть здорові і добре розвинені. Стан здоровля матери єсть також добрий.

— **Померли:** Мария Борис, мати купця в Перемишли, дня 2-го с. м. в Дрогобичи, в 73-ім роцї житя; — Стефанїя з Лядермерів Рихвицка, жена урядника Кракївского товариства обезпечень, дня 7 с. м. в 49-ім роцї житя.

Господарство, промисл, торговля, ґіґієна і виховане.

Ради господарскі.

Не забувайте на ранну городину!

— Кілька слів про годівлю рогатої худоби. (II.) Кажуть, що господар повинен держати собі расову худобу. Коли так, то він чей повинен знати, що то расова худоба, що значить „раса", і длячого іменно добре єсть держати расову худобу, Отже, що то єсть раса? Чоловік з давен давна, можна би сказати, від початку сьвіта, призвичаїв до себе деякі зьвірята, так, що они нинї его а він їх держить ся. То суть наші домашні зьвірята. Деяких з тих зьвірят навіть вже нема в дикім станї, і они навіть не могли би вже жити в дикім станї. Дикого коня нема, а так само нема й дикої корови, они стали ся вже чисто домашними зьвірятами. Отже тоті домашні зьвірята мають то до себе, що розплоджуючись, можуть прибирати всїлякі форми і свойства, та передавати їх дальше молодому поколїню. Возьмім н. пр. рогату худобу; она може бути всїляка, але межи нею знайде ся така, скажім відміна, котра відзначає ся чимсь, н. пр. великою і красною будовою, красною барвою або молочностию. Коли тоту відміну не мішати з другою, то она сама не зведе ся, лиш буде всї тоті свої добрі і пожиточні для чоловіка прикмети передавати постійно на молодше поколїнє. Таку відміну називаємо тогди расою. Раса може виховати ся або природно, або єї може приховати собі чоловік більше або менше сьвідомо. Коли якась раса виховала ся природно, то тогди причиняли ся до того місцеві обставини, значить ся якась відміна держала ся десь одних сторін, там плодила ся і задержувала заєдно тоті самі прикмети, які мала давнїйше, бо не мішала ся з другою. Такі раси називають ся первістними або природними. Коли же чоловік добачив, що якась відміна домашних зьвірят має якісь такі значні прикмети, що з них для него велика користь, і він старав ся приховати собі ті зьвірята так, щоби они не лиш не змінили тих добрих прикмет, але ще й збільшили їх в собі, то він приховав собі, так сказати би, штучну расу. Такі раси називають ся прихованими або благородними. Отже, як видимо, в годівли расової худоби розходить ся о то, щоби мати зьвірята з як найлїпшими такими прикметами, які приносять господареви як найбільший хосен, щоби розмножити собі такі зьвірята і удержати їх не лиш без зміни, але й зробити в приховку ще лїпшими. Зьвіря, котре належить до якоїсь раси і має всї прикмети тої раси, називаємо расовим. Дуже часто говоримо о зьвірятах чистої, повної і півкрови. Коли би хтось спровадив собі сіментальску теличку і тут припустив єї до сіментальского бугая, то телятко від неї буде чистої крови сіментальскої раси; коли же би єї припустив до простого бугая, то телятко від неї буде вже лиш півкрови. Після проф. Крафта розріжняємо слїдуючі раси рогатої худоби: 1) Степові раси; — 2) низова раса; — 3) однобарвні гірскі раси: — 4) сорокаті долинні раси; — 5) красві раси: — 6) анґлїйскі і 7) французскі раси.

— Яка городина найлїпше поплачує? Передовсїм кожда ранна. Люди раді коли діждуть ся новини і охотно єї ку-

---

щоби его імя було вписане і до фірми. Коли би тота гадка Вам сподобала ся, то можете поговорити зі мною в конторі при Фрічерч-Стріт що дня межи десятою а четвертою годиною і умовити ся подрібно, що до условий, на які фірма може згодити ся.

Передаючи дружний поклін Вашій родинї і в надії, що радуєтесь добрим здоровлєм, остаю ся Вашим прихильним

Джон Джірдльстон.

— Щож ти на то? — спитав доктор, коли его син прочитав лист до кінця.

— Сам не знаю, що на то сказати — відповів Том — я хотів би ще трохи надумати ся.

— Сім тисячів фунтів то гарна сума. То більше як половина того капіталу, який я для тебе зложив. З другого же боку кажуть ті, котрі би то преці повинні знати, що нема в цїлім Льондонї другого так певного і добре веденого підприємства. Коротко сказавши, коли можеш що нині зробити, то не відкладай на завтра. Возьми капелюх та підемо на Фрічерч-Стріт і приглянемо ся тій справі близше.

Підчас коли батько і син їхали дорожкою з Кенсінґтон до Сіті, мав молодий мужчина час розважити собі ту справу. Він мав охоту взяти ся до чогось, а чому би не брати ся до сего так само як і до чого иншого? То правда, що то, що він доси знав о обох Джірдльстонах єму не подобало ся, але з другого боку могло бути, що він яко член фірми міг би видїти ся з вихованкою старого купця. Ся гадка рішила, і ще на довго перед тим, заким віз станув перед брудними сїньми, котрими входило ся до контори великої фірми, знав він ясно, що має робити.

Їх заведено з відповідною чемностию до малої сьвятинї, позавішуваної частями кораблїв, картами, табелями, розкладами їзди і образом представляючим барку „Белїнда" на мори, а шеф фірми приняв їх. З чаруючою скромностию, в котрої однакож пробивала ся гордість з так великого підприємства, котре він сам оснував, говорив він о своїх дїлах та о їх значіню. Він виймив контові книги і показав докторови довгі ряди чисел, а заразом і поясняв, як доходи місяць за місяцем збільшають ся і капітал его росте. Відтак став говорити з чувством о своїх старих лїтах і о тім, що хотів вже уступити ся і відпочити по трудах.

Коли отсей мій молодий приятель — сказав він, поклепуючи Тому нїжно по плечи — і мій Езра возьмуть ся разом до роботи, то в інтересї буде молода кров і житє. Они будуть мати силу, а коли їм треба буде ради, то нехай прийдуть до старого. Я задумую може за рік, коли в новім порядку все буде іти гладко, поїхати до Сьвятої землї. Ваш син зачне від доброго становища і добрих доходів, котрі мабуть подвоїть, заким о пять лїт буде старшим. Уміщенє его капіталу служить головно до того, щоби він мав якийсь інтерес в тім, аби фірма розвивала ся і успівала.

Так говорив старий купець, а коли Том і его батько вийшли з контори наслухавшись богато про великі суми гроший та про величезний зиск, великі надвишки і безпечне уміщенє, то вже оба знали ясно, що робити.

В кілька днів опісля було трохи руху в канцеляриї адвокатів Джемс Морґан і Ска., шелестїло богато паперу, підписувано богато імен і пито богато кепского шері. Наслїдком того всего було, що фірма Джірдльстон стала около яких сім тисячів фунтів богатша, а Тома Дінсдаль став законно признаним членом великого дому торговельного зі всїма правами і привилеями, які з тим були сполучені.

— Не змарнований день, Томо — сказав старий доктор, коли оба вийшли з канцеляриї адвокатів. — Ти зробив тепер невідкличний крок в житє, мій хлопче. Сьвіт стоїть отвором перед тобою. Належиш до перворядної фірми і маєш вигляди. Дай Боже, щоби тобі вело ся і щастило ся.

— А коли не буде вести ся, то певно не моя буде вина — відповів Тома рішучо. — Возьму ся з цїлим серцем і з цїлою душею до роботи.

— Не змарнований день, Езро — сказав африканьский корабельник в тій самій хвили при Фрічерч-Стріт. — Фірма знов в клопотї з біжучими видатками. То може помочи. — При тім кинув він малий кусень зеленого паперу по через стіл до свого сина.

— То нам на якийсь час поможе — сказав Езра споглядаючи понуро на числа. — То був щасливий случай, що я навів тебе на сю дорогу. Але то лиш капля в мори. Коли спекуляция з диямантами не удасть ся, то ми пропали.

— Але удасть ся — відповів батько відважно. — Єму удало ся було вишукати аґента, котрий, як здавало ся, був так само придатний до такої роботи як і упертий майор.

Той честивець вибрав ся вже був до Росиї, де знаходило ся поле его діяльности.

— Маю надїю — сказав Езра. — Ми не занедбали ніяких мір осторожности. Лянґворті єсть тепер мабуть вже в Тобольску. Я постарав ся о то, щоби він взяв з собою мішочок нешлюфованих диямантів, а они вистануть вповнї на ту цїль.

— Та й гроші для тебе вже готові. Можу числити на звиш трийцять тисячів фунтів. Наш кредит станув нам в пригодї на ту суму, але я не хотів за далеко заганяти ся, бо бояв ся, щоби в місті о тім не говорили.

— Я гадаю вибрати ся незадовго в дорогу на почтовім пароходї „Ципрія" — сказав Езра. — Мушу опісля станути трохи більше як за місяць на диямантових полях. Я, що правда, гадаю, що Лянґворті через якийсь час не дасть звістки о собі, але остаточно, я можу там так само добре бути як і тут. Бо то, ба-

пують а навіть переплачують, а се перший знак для господаря чи господині, коли хоче мати зиск з города, щоби завчасу мати новину на продаж. Хто перший на кіш, той перший меле; хто перший на торг з новиною, той бере найлїпші гроші. Найбільше купують молоду редьковку і салату; жиди люблять дуже плодисток. Редьковку люблять найбільше ясно червону, круглу мясисту; менше вже білу круглу або подовгасту круглу, а вже найменше купують синяву. Салату люблять найлїпше жовту делїкатну, крихку; найлїпша сорта т. зв. яєчна, котру можна дуже вчасно садити й на грядках. Пізнїйше платять ся дуже добре карафіоли і шпараґи; обі сї ростини вимагають більшого заходу коло них, але й добре платять ся. У Львові платять за малу вязанку шпараґів з початку навіть і по 60 кр. Ще пізнїйше платять ся дуже добре жовта і солодка морква (каротка) та зелений лущений горох, а ще лїпше ранні огірки (за один платять по 8 до 10 кр.) Цїну всїлякої городини треба мати на оці і длятого прилагодити єї подостатком на найлїпший час. Хто рахує на продаж а не памятає на час, той перерахує ся.

Переписка господарска.

Господар в М.: Чому капуста в бочцї гірка, хотяй коло неї було добре зроблено і яка на тоє рада? Може би переполокати цїлу? — Найскорше буде та причина, що капуста добре не викисла. Може зараз по наквашеню Ви єї поставили в холодне місце, де она не могла киснути. Капусту треба, скоро наквасить ся, держати 8 до 10 днів або й довше, після того, яка бочка, в теплім місци, а відтак аж відставити в холодне місце. Також не добре квасити капусту в задто великих бочках, бо тогди она в сподї не може добре киснути і буде гірка. Найлїпше квасити в полубічках з вина, які можна иноді дешево купити в торговлях вин. Тепер годї що порадити. Переполокане не поможе нїчого. А впрочім спробуйте, налийте відтак сьвіжою, не за міцною росою і вставте до хати; може докисне.

Василь Гор. в В.: Коли курки відморозили собі гребенї, то лїчене вимагає місяць або й два часу, а через той час курки до нїчого. Курки відморожують собі гребенї найчастїйше в ночи, коли сидять на бантах, а коли крізь шпари вітер віє. Длятого треба памятати на то, щоби курник був теплий. Купіть собі в аптицї „іхтіолю“ (рід рибячого олїю, якій добуває ся з каміня в Тироли, в котрім знаходять ся останки передпотопових риб) і тим мастїть куркам гребенї, то це найборше поможе.

Лїтература господарска.

— Praktischer Rathgeber für Geflügelzüchter von Robert Biesenbach. Цїна 4 К. Книжка добра для тих, що хотять мати з дробу жерело доходу.

— Neues illustrirtes Haus-Thierarzneibuch, von P. Mangold u. E. Reicherter. Цїна 8 К. 80 с. а з моделями коня і корови до розкладаня 11 К. 40 с. Книжка дуже поучаюча не лиш о всїляких недугах зьвірят і їх лїченю, але також о їх будові і о годівли домашних зьвірят.

Вісти господарскі, промислові і торговельні.

Цїна збіжа у Львові 8 лютого: Пшениця 7·60 до 7·80; жито 6·50 до 6·75; овес 6·30 до 6·60; ячмінь пашний 5·60 до 5·80; ячмінь броварний 6·— до 6·75; ріпак 14·— до 14·50; льнянка 10·50 до 11·—; горох до вареня 6·75 до 12·—; вика 6·50 до 7·—; бобик 5·75 до 6·—; гречка 7·— до 7·25; кукурудза нова 5·80 до 6·—; хміль за 56 кільо —·— до —·—; конюшина червона 55·— до 70·—; конюшина біла 35·— до 75·—; конюшина шведска 45·— до 75·—; тимотка 19·— до 26·—.

— **Цїна продуктів** на центральній торговици віденьскій в Рудольфсгаймі дня 5 лютого: Привезено: 159 возів конюшини і сїна, 45 возів соломи, 16 возів бараболь, 200 возів зеленини; 45 возів овочів, 6 возів яєць (120.000 штук) і 12 возів дерева. Конюшину плачено по 6.— до 8.— К.; гірске і лїсне сїно 6.20 до 8.— К.; лукове сїно 5.40 до 6.60 К.; — отава 4.80 до 6.— К. — Солома 5.— до —.— К.; Бараболї круглі 5.40 до 8.— К., гогалї 12.— до 16.— К. за метр сотнар. — Яйця пріма 25 до 26 штук, секунда 27 до 28 штук, терція 34 до 36 штук за дві корони.

ТЕЛЕҐРАМИ.

Рим 9 лютого. Цїлий кабінет подав ся до димісиї. Король нараджував ся вчера з многими полїтиками над теперішною ситуациєю.

Букарешт 9 лютого. Президент мінїстрів Карп заявив вчера в палатї послів і в сенатї, що кабінет подав ся до димісиї.

Білгород 9 лютого. Білгородска часопись „Народни Новине“, що остро нападала на австро-угорского посла в Білгородї, перестала виходити.

Льондон 9 лютого. До часописи Globe доносять з Портсмуту, що королївский яхт „Виктория-Альберт“ одержав приказ приготовити ся до дороги, бо по зібраню парляменту відвезе короля до Флїссінґен. Король наміряє зложити візиту сестрі, цїсаревій Фридриховій і нїмецкому цїсареви Вільгельмови.

Новий Йорк 9 лютого. Доносять з Пекіну дня 6 с. м.: Посли нинї передполуднем вручили хіньскому правительству ноту, в котрій обстають при жаданю кари смерти для Тунфуціяна, натомісць відступують від тої кари на кн. Туана і кн. Ляна, тому що они належать до цїсарскої родини.

За редакцию відповідає: Адам Креховецкий.

чиш, як би я там приїхав рівночасно, коли наспіє вість, то могло би то викликати підозріне. Але поки що не знає нїхто нїчого о нашій малій грі.

— З виїмкою твого приятеля Клюттербука.

По хорошім лици Езри пересунула ся якась чорна тїнь а его уста стягнули ся від гніву якось так, що не заповідали старому воякови нїчого доброго, наколи би він колись був зданий на его ласку.

14.

Був то гордий день для бувшого студента медицини, коли він перший раз вступив до контори африканьскої фірми з тою гадкою, що буде одною із верховодячих сил в тім так рухливім підприємстві. Тома Дінсдаль був чоловіком у великій мірі практичним і хоч наука на университетї була для него за тяжка, то всетаки був він в силї взяти ся з незвичайною енерґією і охотою до купецкого інтересу. Книговодцї змиркували зараз, що опалений, сильної будови мужчина не думає бути лиш тихим спільником фірми, а старий Джільра поважав его длятого.

Сей послїдний готов був зразу відказувати на новий лад, о скілько то его лагідна, пригноблена натура взагалї була в силї на щось відказувати. Доси був він в неприсутности Джірдльстонів самовладником в конторі, а тепер уставлено посеред комнати о один висший пульт більше і той був призначений для нового спільника. Джільрови зробило ся дуже прикро, що по трийцяти лїтах служби хтось собі присвоював то право; але той вайда був так щиро ввічливий і так вдячний за кожду поміч в сповнюваню своїх нових обовязків, що гнїв старого книговодця борзо минув.

Стала ся маленька подія, котра ще збільшила его прихильність. В кілька днів по тім, як Тома вступив до контори, скористало кількох з молодих людий, що ще не зовсїм добре знали, яке становище займає поправдї той панич, з неприсутности Джірдльстона та хотїли старому Джільрови зробити якогось збитка. Один з них, якийсь високого росту Шкот, іменем Мекеляйстер, кинув наконець по всїляких менших доказах свого дотепу тяжкою лїнією так на бюрко старого чоловіка, що она впала єму на голову, підчас коли він сидїв нахилений над своєю писаниною, Тома, що дивив ся на то все грізним оком, схопив ся з свого крісла і пустив ся через контору просто до Шкота. Мекеляйстер мав зразу охоту помагати собі безличностию, але руки Томи рушились небезпечно, а на его лици проявило ся честне обурене.

— Та я не хотїв его ударити — сказав Шкот.

— Не робіть єму нїчого, пане! — відозвав ся малий книговодець. — Зараз перепросїть! — крикнув Тома і аж заскреготав зубами.

Мекеляйстер вистогнав кілька слів перепрошеня і на тім закінчила ся цїла справа. Але она показала контористам нового спільника в зовсїм новім сьвітлї. Що серед таких обставин ходило ся до старшого спільника зі скаргою, то була річ зовсїм природна, але щоби молодший брав справу в свої руки і робив зараз суд на місци, то було щось зовсїм нового. Від тої пори набрав Тома великої поваги в конторі, а Джільра став его щирим прихильником. Дружба зі старим книговодцем показала ся дуже користною, бо через его розумні указки і его терпеливі поученя новий спільник вробив ся так борзо в свій новий фах, що в инший спосіб було би то для него неможливо.

(Дальше буде.)

З друкарнї В. Лозиньского — під зарядом В. І. Вебера. (Телєфона число 569).